

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: КТ 05/2-7 бр. _____

Датум: 07.11.2022. године

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА / РЕДОВНОГ
ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Чедомир (Душан) Антић
 2. Предложено звање: Редовни професор
 3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Историја српског народа у новом веку
 4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
 5. До овог избора кандидат је био у звању: Ванредни професор
- у које је први пут изабран: 06.02.2018. године
- за ужу научну област /наставни предмет: Историја српског народа у новом веку

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 06.02.2023. године
2. Датум започињања поступка: 10.06.2022. године (датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 06.07.2022. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
4. Звање за које је расписан конкурс: Редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 23.06.2022. године

2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) Др Сузана Рајић, редовна професорка, Историја српског народа у новом веку, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) Др Милош Јагодић, редовни професор, Историја српског народа у новом веку, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

3) Др Дејан Микавица, редовни професор, Историја, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 06.10.2022. године

6. Начин (место) објављивања реферата: Сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 03.11.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Чедомира Антића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 2026/1-III/1
03.11.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VIII редовној седници, од дана 03.11.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Чедомир Антић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, са пуним радним временом, на Одељењу за историју, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 03.11.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Чедомир Антић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон), чланом 135. Статута Универзитета („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/2021, 232/2022, 233/2022 и 236/2022), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Чедомиру Антићу
1х Одељењу за историју
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

ИЗВЕШТАЈ
О ИЗБОРУ У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 28. и 29. јуна 2022. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, са пуним радним временом на неодређено време. На конкурс објављен у огласним новинама НСЗ „Послови“ од 6. јула 2022. године пријавио се један кандидат, **др Чедомир Антић**, ванредни професор на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду. Након проучавања поднете документације и радова кандидата Комисија подноси Изборном већу Филозофског факултета следећи извештај.

Биографија кандидата

Чедомир Антић је рођен 1974. године у Београду. Филозофски факултет у Београду завршио је 1999. године као први у генерацији с просечном оценом 9,63. Магистрирао је Савремену историју на Историјском факултету Универзитета у Бристолу, 2002. године. Годину дана касније магистрирао је и на Катедри за националну историју Новог века, на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду. Докторску дисертацију под насловом *Велика Британија и Србија у време Првог светског рата* одбранио је на истој катедри 2008. године.

Награду „Војислав К. Стојановић“, коју Удружење универзитетских професора и научника Србије сваке године додељује најбољем студенту у Србији, Антић је добио 2001. године. Северноамеричко удружење за српске студије (North American Association for Serbian Studies) доделило му је 2006. године награду за најбољу монографију на енглеском језику. Од 2002. до 2013. године Антић је радио у Балканолошком институту САНУ, од 2010. год. у звању вишег научног сарадника.

Маја 2013. примљен је на Одељење за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду, на катедри за Историју српског народа у новом веку у звању доцента. Предаје предмете *Увод у историјске студије*, *Србија и Први светски рат* и *Архивистика*. Јануара 2018. изабран је у звање ванредног професора. Проучава британску политику према Србији и Балкану у XIX и XX веку, методологију историје и савремену историју српског народа.

Од 2013. до 2019. године Антић је ангажован на пројекту Филозофског факултета у Београду „Српска нација – интегративни и дезинтегративни процеси“ (Ев. бр. 177014), који је финансирао Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије; у 2021. години био је ангажован на потпројекту Филозофског факултета у Београду „Сузбијање епидемија у нововековној Србији: институционални оквири и практични дometи“ (у оквиру интерног пројекта „Човек и друштво у време кризе“), а тренутно је, у оквиру истог пројекта, ангажован на потпројекту „Болести, ратови и глад – српски народ пред изазовима у прошлости и садашњости“.

Од претходног избора у звање ванредног професора, кандидат је излагао на више домаћих и међународних научних скупова, а био је и предавач на главном програму Мокрогорске школе менаџмента.

У периоду од избора у садашње звање, кандидат је објавио пет монографија од којих три категорије М42, два рада М23, један М14, четири рада категорије М51, два М33 и два М63. Тиме је кандидат у потпуности задовољио услове за избор у звање редовног професора. Кандидат је приложио избор од 10 хетероцитата и упутио на извор GoogleScholar.

Педагошки рад

Антић има дугогодишње педагошко искуство рада са студентима на Филозофском факултету у Београду (као доцент и ванредни професор). Осмислио је курс који је прихваћен у ранијој акредитацији наставног програма из 2014. године, а у најновијој акредитацији осмислио је курсеве из историје српског народа с краја 20. и почетка 21. века. Такође је осавременио постојеће предмете на којима држи наставу, пре свега објављивањем уџбеника за предмет *Увод у историјске студије*, који раније није постојао. Има богатог искуства у раду са студентима на свим нивоима студија, на предавањима и вежбама води интерактивну наставу и редовно одржава консултације. Позитивно је оцењен од стране студената у поступку вредновања наставе. У периоду

од последњег избора у звање (2018–2022) студенти су наставни рад др Чедомира Антића вредновали просечном оценом 4,31.

Током досадашње каријере Антић је одржао предавање на постдипломском курсу Факултета политичких наука, Универзитета у Констанци (СР Немачка), *The Historical Contest of a Declaration The Declaration of the National Assembly of the Republic of Serbia Condemning the Crime in Srebrenica, Menschenrechte in der internationalen Politik, Vortragsreihe (2010)*; водио је курс Политички системи држава Југоисточне Европе на Факултету политичких наука, Универзитета у Бањалуци (2012), држао је предавања на курсу *Односи међу државама Југоисточне Европе (после Другог светског рата)* на Факултету политичких наука, Универзитета у Бањалуци (2013); водио је курс *Српски народу региону* на Дипломатској академији Министарства спољних послова Републике Србије (2013).

Од 2001. до 2013. године учествовао је у предавачком програму Београдске отворене школе (Алтернативне академске образовне мреже, American University, Washington DC – Visits to the Republic of Serbia, NDI programs, IRI and KASprograms).

Кандидат активно учествује у комисијама за одбрану мастер радова и докторских дисертација, како на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду, тако и на другим одељењима, али и на другим факултетима Универзитета.

Научно-истраживачки рад

Објављени научни радови након последњег избора у звање

M42

1. Антић, Чедомир. (2022). *Републиканизам у Србији од 1804. до 1917*, године, Архипелаг, Београд, стр. 382.
ISBN: 978-86-523-0367-0

M42

2. Čedomir Antić, *Istorija 21. veka*, IP Nedeljnik: Beograd, 2020, str. 224
ISBN: 978-86-81700-22-8

M23

1. Чедомир Антић, „Контрафактуална историја као део научне дисциплине?“, *Токови историје, Часопис Института за новију историју Србије*, 1/21, Год. XXIX, Београд, Институт за новију историју Србије, 2021, 249–266.

ISSN 0354-6497, УДК 930.1:123.1/.2, DOI

<https://doi.org/10.31212/tokovi.2021.1.ant.249-266>.

2. Čedomir Antić, „Uvod u istorijske studije kao univerzitetski predmet u Beogradu“, *Istorija 20. veka*, god. 40, 1/2022, 193–212. UDK 378.147::930.2(497.11)(091)

378.016:930.2(100)(091) 930.2,

<https://doi.org/10.29362/ist20veka.2022.1.ant.193-212>

M14

Чедомир Антић, „Велика Британија и Србија у Првом светском рату“, *Историја једне утопије: сто година од стварања Југославије*, I том, (Београд: Catena Mundi, 2018), 254–262.

M 51

Чедомир Антић, „Прва (енглеска) песма о Карађорђу“ (студија и препев Миљане Протић и Милована Данојлића), *Мешовита грађа*, књ. XLII стр. 7–30 *Miscellanea*, vol. XLII, pp. 7–30, УДК: 821.111-1“18“:929 Карађорђе DOI:10.34298/MG2142XXXXA

Чедомир Антић, „Пут преко Црне голготе, 1915, 1916, 1917, 1918. године“, *Ратни мемоари Војислава Јовића из Сурдулице, Српске студије*, Књ. 11, Београд, 2020, 167–190, ISSN 2217–5687.

Чедомир Антић, Горан Николић, „Историјски преглед демографских тенденција српског народа, „Да није било ратова... Срба би било...““, *Национални Интерес/ National Interest*, Година XVII, vol. 40, Број 3/2021. 169–185.

УДК: 314.18(=163.41)“13/20“, DOI:<https://doi.org/10.22182/ni.4032021.7>

Radivoj Radić, Čedomir Antić, „The Internationalization of the Battle of Kosovo of 1389“, *Serbian Studies/Srpske studije* 13 (2022), 11–47.

УДК: 94(497.11)“1389” 930.2(497.11)“1389”

DOI:https://doi.org/10.18485/srpske_studije.2022.13.1

М 33

Чедомир Антић, „Велика Британија и присаједињење Црне Горе Србији 1918–1921. година“, *ЈЕДНАЕСТИ НОВЕМБАР — СТО ГОДИНА ОД ОСЛОБОЂЕЊА И УЈЕДИЊЕЊА*, Зборник радова са научног скупа одржаног у Херцег Новом 10–11. новембра 2018. године, (Матица српска -Друштво чланова у Црној Гори: Подгорица, 2021), 37–54.

УДК 94(497.1)“1918“ УДК 327(410:497.16)“1918“

Čedomir Antić, „British-Serbian Cultural and Political Relations 1784–1918“, Slobodan G. Marković (edt.), *British/ Serbian relations from the 18th to the 21th century*, Faculty of Political Science of the University of Belgrade: Zepter Book World: Belgrade, 2018, 119–126.

М63

Чедомир Антић, „Морава у британским изворима“, *АЛЕКСИНАЦ И ПОМОРАВЉЕ У ПРОШЛОСТИ, ЗБОРНИК РАДОВА СА МЕЂУНАРОДНОГ НАУЧНОГ СКУПА ОДРЖАНОГ 3. СЕПТЕМБРА 2021. ГОДИНЕ У АЛЕКСИНЦУ*, ур. Сузана Рајић, Алексинац 2021.

Чедомир Антић, „Босна и Херцеговина, 1941. и светска историографија“, *1941. у историји и историографији*, (уред.) проф. др Драга Мاستиловић, ЋОРОВИЋЕВИ СУСРЕТИ 2021. ГОДИНЕ, НАУЧНИ СКУП ИСТОРИЧАРА, Гацко 2021, 258-274, ISBN 978-99976-935-4-9, COBISS.RS-ID 133944577.

Приказ важнијих научних радова од последњег избора у звање

У својој монографији *Републиканизам у Србији од 1804. до 1917.* Чедомир Антић је учинио значајан искорак јер је отворио бројна питања која се тичу друштвене

и политичке прошлости Србије, од вожда Карађорђа до краља Петра Карађорђевића. У српској историографији недовољан број научних радова је посвећен историји свих аспеката и облика владавине у нововековној Србији. Користећи историографску и политиколошку литературу аутор је указао на кључне идеолошке и филозофске саставнице које су дефинисале републиканску политичку идеологију у контексту српске борбе за национално ослобођење и стицање државне независности. Републиканизам у Србији је сагледан и проучен, у оквиру 9 поглавља која се односе на појам и европске узоре либералне и републиканске идеологије онакве каква је постојала од античког времена до доба које означавамо као грађанску револуцију у Америци и Европи од краја 18 до средине 19 века. А то значи да је методолошки, објективно и изнад свега критички изведена компаративна анализа републиканског поретка и уређења у западноевропским државама и Османском царству у односу на Србију са циљем да се укаже на кључне елементе историјских процеса дугог трајања имајући у виду све што је утицало на развој републиканских идеја у Србији, почевши од деловања првих државних институција, почетком 19 века, до конституисања странака које су у одлучујућој мери утицале на државну и националну политику Кнежевине и Краљевине Србије. У последњим поглављима монографије Чедомир Антић је на акрибичан и свеобухватан начин издвојио и анализирао суштину, смисао и противречности србијанске републиканске идеологије у односу на владајуће династије у Србији, међународне прилике, социјалне и политичке околности не занемарујући при том све слабости републиканске политичке идеологије које су најзад и у великој мери утицале на опредељење српске политичке и интелектуалне елите да после победе српског народа у Првом светском рату, буде створена држава са највећим, историјским непријатељима Срба и Краљевине Србије.

У монографији *Историја 21. века* аутор се бавио увек актуелном везом прошлости и садашњости, настојећи да кроз одабране кључне догађаје из 20. века укаже на изневерена надања савременика, нарочито оних са Балкана, који још увек не знају да ли су само Балкан и то *Западни*, или су ипак Европа, макар је називали и *Југоисточном*. Исламска држава, грађански ратови у бившој Југославији, распад СССР-а, грађански рат у Сирији, само су нека од питања чије последице аутор опсервира, настојећи да подстакне питање о месту и улози Србије и српског народа у 21. stoleћу. На основу бројних објављених докумената, као и мемоарских дела, те бројне литературе и појединачних тематских радова објављених у периодици, аутор

представља сложену потку развоја човечанства у овом раздобљу групишући поглавља према регионима и хронолошки. Од посебне важности је притом седам целина у којима разматра разноврсна глобална питања – од демократије, преко енергетике до демографије. Иако ова књига није писана са научном дистанцом уочљиво је да аутор примећује и дефинише поједине процесе и трендове, као што препознаје и глобалне промене које су се догодиле током претходне три деценије. Од великог је значаја и мултидисциплинарна основа књиге, будући да су њени рецензенти (формални и неформални) историчари, уставни правник и антрополог. Настојећи да процени промене до којих је дошло захваљујући двома технолошким револуцијама, које су се догодиле на прелазу из 20. у 21. век, те друштвену и демографску еволуцију препоознатљиву у другој деценији 21. века, Антић је ову прегледну монографију оставио отвореном. Инвентивна и надахнута актуелностима *Историја 21. века* отвара бројна питања и указује на нужну позорност у времену у којем сви живимо и стварамо.

У чланку **„Контрафактуална историја као део научне дисциплине?“** аутор представља анализу историографских и теоретских основа контрафактуалног приступа у историјској науци и публицистици. Настојећи да представи историјски развој овог приступа он представља развој овог поља, наративне историје и њене кључне ауторе. Антић подробно пише о феномену, његовим протагонистима и њиховим приносима. У тексту је уочено да контрафактуелни приступ представља део аналитичког поступка који писци историје примењују од антике. Посебно су занимљиве и у тексту споменуте специфичности контрафактуалне историје у српској култури. Аутор приказује теоретске основе модерне контрафактуалне историје као дела научне дисциплине. Анализира и дела Кетрин Галагер, Најла Фергусона и Елиазара Уејнриба и наводи примере контрафактуалног размишљања код Тукидида, Жоанда Марторела, Пјера Дамијана, Луја Жофрое, Исака Дизраелија и Винстона Черчила. У закључку је дата оцена употребљивости контрафактуалне историје у савременој историјској литератури. Такође, аутор је нагласио и везе између разних наука које пружа контрафактуелни приступ, те утицај природних наука, пре свега физике и револуционарних промена које су се у овој науци догодиле након појаве Теорије струна.

„Uvod u istorijske studije kao univerzitetski predmetu Beogradu“ је истраживачки рад који пружа два тока анализе и неколико занимљивих нових закључака. Аутор истражује развој уводних методолошких предмета на универзитетима пооредећи развој у Британији, Француској, Немачкој, Аустрији (Аутроугарској), Хрватској, Србији и

Бугарској током претходних сто осамдесет година. Од 1964. године Увод у историјске студије је предмет на основним студијама Историје на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Постојало је уверење да српске универзитетске студије историје заостају за европским универзитетским образовањем и да су методолошке и теоријске студије биле запостављене од самог почетка у 19. веку. У овом чланку аутор доказује да је методолошка и теоријска организација студија историје на немачким, аустријским и британским универзитетима била истински спора и невољна, док су балканске универзитетске традиције настајале под њиховим утицајем, сличне једне другима, са ограниченим државним ресурсима, недефинисаним потребама и великим дисконтинуитетима. Поређење развоја теоријских, методолошких и уводних курсева на универзитетима у Београду, Софији и Загребу показује упадљиве сличности, често подстакнуте директним утицајима. Разлике су се појавиле на Универзитету у Загребу тек након Другог светског рата и касније, у периоду транзиције од 1995. до 2010. године. Антић је такође реконструисао развој предмета Увод у историјске студије у Београду и на српским универзитетима, његове узор, проблеме приликом дефинисања и циљеве аутора.

„ПРВА (ЕНГЛЕСКА) ПЕСМА О КАРАЂОРЂУ“– Песма „Czerni Georges“, коју је написао свештеник Џорџ Кроли, најстарија је позната песма посвећена вођи Првог српског устанка (1804-1813) и првом владару модерне Србије – Карађорђу Петровићу, потекла из пера једног Енглеца. Ова песма објављена је само десет недеља након убиства Карађорђа, а пет недеља пошто је вест о вождовој погибији уопште стигла на Британска острва. Иако је песма одавно позната, њен пун књижевни превод на српски језик још није био предмет самосталног проучавања. Песма „Czerni Georges“ није била занемарена у књижевности, али њени узор и утицаји нису посебно ни подробно анализирани. Песма је један од најранијих примера србофилских текстова у британској јавности. Иако је у савременим британским новинама Карађорђе представљен као полуварварски убица муслимана (што је посебно истакнуто у његовом некрологу, изнова објављеном, заједно са Кролијевом песмом), чињеница да су се Срби борили за слободу, за модерну државу и одбрану хришћанске вере, имала је извесног утицаја на јавно мњења у Британији. Песма је једном преведена на српски, али је то био један у великој мери технички превод, дат у фусноти једне научне студије. Овај Антићев чланак доноси први књижевни превод ове песме из пера Милоана Данојлића (и други

који Миљане Протић), као и ауторову историјску анализу песме. Овима ће Кролијева песма постати део српске културе.

„ПУТ ПРЕКО ЦРНЕ ГОЛГОТЕ, 1915, 1916, 1917, 1918. РАТНА СЕЋАЊА ВОЈИСЛАВА ЈОВИЋА ИЗ СУРДУЛИЦЕ“ Антић је критички објавио кратке мемоаре које је написао Војислав Јовић, 25-годишњи сељак из Сурдулице. Јовић је почетком новембра 1915, у време велике аустро-немачко-бугарске офанзиве на Србију, приступио избегличком таласу. Овај цивил, који из неких разлога није служио војску, прошао је са српском армијом преко Јужне Србије, Црне Горе и Албаније, на острву Крф је био уврштен у српску војску и касније је учествовао у ратним операцијама на Солунском фронту. Јовићева сећања представљају 8.200 речи дугачак извештај о дугом путовању, ценама, различитим проблемима и ауторовим размишљањима. Јовић је био просечно образован младић оног времена, чије сведочанство о ценама, трошковима, друштвеним, породичним и другим односима током овог периода може бити веома корисно за научнике који истражују друштвене теме Великог рата на Балкану. Антић је конвертујући приходе и вредност новца представио колико би данас појединца „коштао прелазак преко Албаније“.

„Историјски преглед демографских тенденција српског народа, „Да није било ратова... Срба би било...”“ – У овом чланку аутори анализирају стару тезу да је српско становништво на Балкану крајем средњег века било изједначено по броју становника са становништвима великих западноевропских држава (међу њима и са Енглеском). Више аутора прихватило је ове тезе, тврдећи да су ратови, асимилација и сеобе донели велике губитке српском становништву на Балкану због којих је он данас вишеструко малобројнији од појединих бројних западноевропских народа. Аутори упоредно анализирају демографски развој Енглеске, Француске, Мађарске, Бугарске и Србије и долазе до необичног закључка да је, на основу штурих и ограничених доступних извора сразмера била чак нешто неповољнија по Србе у 14. и 15. веку. Поред тога што су и без вековног ропства и обездржављености други народи страдали (у случају Француске то су били куга, верски ратови, револуције...), српски народ се суштински консолидовао и изнова интегрисао у веку након обнове Пећке патријаршије 1557. године. Питање квантитета и квалитета становништва отворено је посебно кад је реч о асимилационим процесима и обновама које најчешће следе после ратних губитака. Аутори су осветлили и питање демографске кризе која крајем 20. века погађа Србију, али и целокупан Запад.

„Интернационализација Косовске битке из 1389. године“ – Током последњих деценија међу појединим историчарима (посебно онима који не проучавају средњи) и међу већим делом остале научне јавности, преовлађује уверење да је Косовска битка из 1389. била јединствен догађај у средњовековном ратовању. Они тврде да је ова битка била „интернационална“ и „коалициона“, тачније да се са османском војском у њој сукобила једна балканска, или чак европска, коалиција. Упркос два столећа дуготрајном раду критичке историографије, чије је интересовање за ову битку било готово глобално, и њеним резултатима који су ове тврдње одавно оповргли, нико од аутора није покушао да на методолошки исправан начин полемише са до сада неоповргнутим ставом историјске науке према којем су у Косовској бици на једној страни учествовали Турци Османлије, а на другој војска из средњовековних држава Србије и Босне. Напротив - на неисправном тумачењу другоразредних извора, наративима хрватског национализма из 19. и албанског из 20. века, интересима имепријалних и/или тоталитарних идеологија 20. века, те наводним тежњама за сузбијање српског национализма - успостављен је ненаучни, аксиоматски наратив који је заузео значајно место у савременој јавности али и просвети и политици. У овој студије представљена је детаљна хронолошка анализа овог феномена, заснована на детаљним историјским изворима.

„Велика Британија и присаједињење Краљевине Црне Горе у састав Краљевине Србије“ – Овај чланак се бави процесом инкорпорације Краљевине Црне Горе у састав Краљевине Србије новембра 1918. Објашњава се јединствени процес промене британске политике и многа нерешена питања и полумере везане за коначно разрешење српског и југословенског питања. Посебна пажња посвећена је политичким одлукама, те поређењима и анализама које су предложене у радовима других аутора. Одређен простор дат је британској штампи која је писала о овој теми. Такође, рад нуди нове анализе које упоређују старије и нове ауторе који су писали о овој теми. На основу ове студије извесно је да је, без обзира на крупна питања међународне легалности гашења државности Црне Горе, извесно да је стварање увећане Србије имало међународну подршку и прећутну сагласност сила победница, а посебно Француске и Велике Британије. Поред опсежних ранијих истраживања, у овој студији представљени су поједини нови документи, раније нецитирани новински чланци и парламентарне расправе посвећене истом питању.

“British-Serbian Cultural and Political Relations 1784–1918”– Ова студија део је зборника радова са велике конференције одржане у Београду поводом 180-те годишњице доласка британског конзула у Београд (Кнежевину Србију) и последњој години дипломатских односа Велике Британије и српске монархије. Антић је у овој студији представио политичке, привредне и културне односе две државе и народа током више од једног столећа – почев од путовања Доситеја Обрадовића у Лондон, до завршетка Првог светског рата. Аутор је сабрао налазе и доприносе великог броја историчара, српских и британских, који су се током претходних деценија бавили овом темом. Такође, представио је политичке и културне посреднике између два народа. Поред синтеза посвећених дипломатској грађи, пренео је и налазе неколико студија о привреди, те дао анализу сарадње на пољу културе. Студија садржи и одељак о негативном односу дела британске елите према Србији и Србима, али и указује на узлет међусобних односа и велики излив солидарности за време Првог светског рата. Аутор води рачуна о дисконтинуитетима у односима две државе и покушава да објасни њихове крене и значај.

„Алексинац и Морава у британским изворима“ – Током протеклих двестотине година Моравска долина била је често тема текстова објављених у британским новинама, списа острвских путописаца, депеша дипломата и говора политичара. У овом раду размотрени су развој и манифестације ових занимања. Закључено је да за Британију Моравска долина има пре свега стратешки, па тек потом политички или привредни значај. Највише занимања за долину Мораве показивали су, у овом раздобљу, новинари, а најмање дипломате и политичари. Занимање је далеко мање него оно показано за граничне проблеме југословенских држава или за престоницу Београд. Интересовање је без сумње далеко мање него што су то интереси британске државе на Балкану и у Србији изискивали. У овом раду представљено је писање медија, књижевника, дипломата и политичара. Аутор се није држао временске дистанце па су у оквиру деловања чалнова британског парламента представљени и документи везани за сам крај 20. века.

„СТРАНА ИСТОРИОГРАФИЈА О БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ 1941. ГОДИНЕ“– Овај чланак се бави најзначајнијим трендовима специфичним за раздобље прве године постојања НДХ и владавине ове државе и сила Осовине над Босном и Херцеговином. Записи неколико српских и страних историчара анализирани су углавном на основу фокуса теме – да ли и како је историја 1941. године у Босни и Херцеговини била

њихова централна тема, део ширег приказа историје Другог светског рата или синтеза националне историје. Аутор тврди да је део историјских наратива идеологизован због тенденција англоамеричких аутора који су доминантни међу страним историчарима заинтересованим за ову проблематику. Дефинисане су главне теме интересовања савремених историчара у периоду владавине Осовине над Босном и Херцеговином. Такође, са изузетком малобројних историја Босне и Херцеговине, без обзира на значај тих области, те велика страдања становништва која се тешко могу упоредити са губицима других крајева Југославије (изузев Србима насељених крајева Хрватске), догађаји из 1941. у Босни и Херцеговини добили су упадљиво споредан значај у већини других студија, а посебно синтеза посвећених светском рату на простору Југославије.

Студија „**Велика Британија и Србија у Првом светском рату**“ објављена је у зборнику *Историја једне утопије: сто година од стварања Југославије*, I том посвећеној стогодишњици од завшетак Првог светског рата. Аутор је представио најновије доприносе историјске научне дисциплине посвећене односима Велике Британије и Србије у овом раздобљу. Посебно је анализирао учестале ставове у јавности (знатно чешће него у историографији) о неискрености међусобног савезништва, о спремности Велике Британије да напусти Србију 1915. године, о њеном наводно дугорочно негативном односу према Солунском фронту, те сложеном односу према питању проширења Србије или стварања југословенске државе. Као посебно значајан на овом месту представљен је Пеџет-Тирелов план о стварању југословенске државе из 1916. године, као први план послератне обнове Европе настао у Форин офису који предвиђа ову могућност. У студији је анализирано и питање дугова Србије, уцене српске владе од стране Антанте овим новчаним улагањима у прогнану српску државу. Аутор је такође указао и на чињеницу да је за разлику од Француске, која је крајем двадесетих година захтевала од Краљевине СХС да врати ратне дугове и то уз неповољну валутну замену, Велика Британија је на крају рата била заговорница концепта међусобног поништавања дугова. Такав концепт спречиле су пре свега Сједињене Државе, које су током рата биле највећи кредитор, а саме нису узимале зајмове.

Стручно-професионални допринос широј заједници

Кандидат Чедомир Антић активно суделује у свим научним активностима Центра за српске студије, Филозофског факултета у Београду, укључујући и оне које Центар спороводи у овирима акредитованих семинара за наставнике историје основних и средњих школа у Републици Србији. Антић је члан редакције часописа *Српске студије*, који се налази на међународној ErihPlus листи часописа за друштвене и хуманистичке науке, а био је и уредник броја 11 (2020) часописа *Српске студије/Serbian Studies*[ISSN: 2217-5687]. У периоду од 2016. до 2021. године Антић је био члан Управног одбора Архива Југославије.

Антић је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета у Београду (од 01.10.2021). Био је и члан радне групе за израду Предлога програма наставе и учења обавезног предмета: „Историја за трећи и четврти разред општег и средњег образовања и васпитања“, Завод за унапредђење образовања и васпитања, Република Србија. Известилац је Светског савета цркава о нападима на цркве и манастире на канонском подручју СПЦ.

Закључак и предлог

Укупна оцена комисије гласи да кандидат др Чедомир Антић испуњава све услове за избор у звање редовног професора, како формалне тако и суштинске. Бројем и квалитетом радова, као и учешћем на научним скуповима, те бројним наступима у различитим медијима Антић је дао значајан допринос научној и широј заједници. Антић такође има дугогодишње педагошко искуство у раду са студентима на свим нивоима студија, осавременио је и иновирао наставу, а такође има позитивне оцене на студентским евалуацијама.

На основу свега изложеног, долепотписана Комисија предлаже да се др Чедомир Антић **изабере у звање редовног професора** за ужу научну област Историја српског народа у новом веку, са пуним радним временом.

Београд, 5. октобар 2022. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Сузана Рајић,
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

Проф. др Милош Јагодић
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

Проф. др Дејан Микавица
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет**

Ужа научна, односно уметничка област: **Историја српског народа у новом веку**

Број кандидата који се бирају: **1 (један)**

Број пријављених кандидата: **1 (један)**

Имена пријављених кандидата:

1. **проф. др Чедомир Антић**

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Чедомир, Душан, Антић**

- Датум и место рођења: **9. октобар 1974, Београд**

- Установа где је запослен: **Филозофски факултет, Београд**

- Звање/радно место: **ванредни професор**

- Научна, односно уметничка област: **Историја српског народа у новом веку**

2) – Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду

- Место и година завршетка: Београд, 1999.

Мастер:

- Назив установе:

- Место и година завршетка:

- Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду

- Место и година завршетка: Београд, 2003.

- Ужа научна, односно уметничка област: Историја српског народа у новом веку

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду

- Место и година одбране: Београд, 2008.

- Наслов дисертације: *Велика Британија и Србија у Првом светском рату*

- Ужа научна, односно уметничка област: Историја српског народа у новом веку

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- **доцент (2013)**

- **ванредни професор (2018)**

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	/
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	ДА, просечна оцена 4,31
3	Искуство у педагошком раду са студентима	ДА (од 2013. године)

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	ДА
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	ДА 1) Marija Đurović, <i>The Yugoslav Idea through Formal, Political and Cultural View in Srpske Novine and Krfski Zabavnik Newspapers</i>, одбранjen 30.09.2019, Fakultet političkih nauka. 2) Никола Јовић, <i>Бугари у државним и националним плановима Кнежевине Србије шездесетих година XIX века</i>, Филозофски факултет у Београду, одбрањен 30. 09. 2020. 3) Санела Поледица, <i>Ђорђе Карађорђевић – принц и престолонаследник</i>, Филозофски факултет у Београду, одбрањен

		30. 09. 2020.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	ДА 1) Мирослав Радивојевић, <i>Србија и Русија 1913-1918</i>, Филозофски факултет, септембар 2019. ДС/ПС 05/4-02 бр. 1525/1 - XII/5 (решење о избору комисије) – одбрањена, члан комисије. 2) Александар Савић, <i>Кнежевина Србија и Османско царство (1839-1858)</i>, (решење о избору комисија за оцену докторске дисертације), одбрањена у децембру 2021., решење 15. 06. 2021., Филозофски факултет, Универзитет у Београду, ДС/ПС 05/4-02 бр. 772/1 - XII/3 (решење о избору комисије) – одбрањена, члан комисије. 3) Нино Делић, <i>Историјска статистика српског народа од половине 19. века до почетка Првог светског рата. Демографске, друштвене и привредне прилике</i>, Филозофски факултет, Универзитет у Београду, одбрањена 24. 9. 2021. – члан комисије 4) Срећко Петровић, <i>Екуменски пут Николаја Велимировића</i>, (комисија за оцену теме докторске дисертације), 16. 09. 2021, Православни богословски факултет, бр. 4/269-1

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у		

	целини категорије M61 или M63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	1xM23	Чедомир Антић, „Контрафактуална историја као део научне дисциплине?“, <i>Токови историје, Часопис Института за новију историју Србије</i> , 1/21, Год. XXIX, Београд, Институт за новију историју Србије, 2021, 249–266. ISSN 0354-6497, УДК 930.1:123.1/.2, DOI https://doi.org/10.31212/tokovi.2021.1.ant.249-266 . M23
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51	1xM42 1xM14 1xM23	1) Čedomir Antić, <i>Istorija 21. veka</i> , IP Nedeljnik: Beograd, 2020, 224 str. (recenzenti prof. dr Budimir Košutić, Pravni fakultet u Beogradu, prof. dr Predrag Marković, direktor Instituta za savremenu istoriju u Beogradu, dr Bojan Dimitrijević, naučni savetnik Instituta za savremenu istoriju) ISBN: 978-86-81700-22-8 M42 2) Чедомир Антић, „Велика Британија и Србија у Првом светском рату“, <i>Историја једне утопије: сто година од стварања Југославије</i> , I том, (Београд: Catena Mundi, 2018), 254–262. M14
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	1xM23 4xM51	1) Čedomir Antić, „Uvod u istorijske studije kao univerzitetski predmet u Beogradu“, <i>Istorija 20. veka</i> , god. 40, 1/2022, 193–212. UDK 378.147::930.2(497.11)(091) 378.016:930.2(100)(091) 930.2, https://doi.org/10.29362/ist20veka.2022.1.ant.193-212 M23 2) Чедомир Антић, „Прва (енглеска) песма о Карађорђу“ (студија и препев Миљане Протић и Милована Данојлића), <i>Мешовита грађа</i> , књ. XLII стр. 7–30 Miscellanea, vol. XLII pp. 7–30, УДК: 821.111-1“18“:929 Карађорђе DOI: 10.34298/MG2142XXXXA M51 3) Чедомир Антић, „Пут преко Црне голготе, 1915, 1916, 1917, 1918. године“, Ратни мемоари Војислава Јовића из Сурдулице, <i>Српске студије</i> , Књ. 11, Београд, 2020, 167–190, ISSN 2217–5687. M51 4) Чедомир Антић, Горан Николић, „Историјски

			преглед демографских тенденција српског народа, „Да није било ратова... Срба би било...”, <i>Национални Интерес/ National Interest</i>, Година XVII, vol. 40, Број 3/2021. 169–185. УДК: 314.18(=163.41)“13/20“, DOI: https://doi.org/10.22182/ni.4032021.7 M51 5) Radivoj Radić, Čedomir Antić, „The Internationalization of the Battle of Kosovo of 1389“, <i>Serbian Studies/Srpske studije</i> 13 (2022), 11–47. УДК: 94(497.11)“1389” 930.2(497.11)“1389” DOI: https://doi.org/10.18485/srpske_studije.2022.13.1 M51
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	ДА	1) Andrew Lambert, <i>The Crimean War: British Grand Strategy against Russia, 1853–56</i>, Routledge: London, 2020), 19; 2) Ela Cosma, <i>Diplomație și război. Competiția austro-rusă și primele tentative consulare în Serbia lui Karadorde: Diplomacy and war. The Austro-Russian competition and the first consular attempts in Karadordjes Serbia</i>, LI/2021, No: 51, 202; 3) Karolina Lasoń Uniwersytet Jagielloński, “Seriale znad Bosforu jako ambasadorzy tureckiej kultury na Bałkanach”, <i>Studenckie Zeszyty Naukowe Instytutu Filologii Słowiańskiej UJ nr 1(9)/2017</i>, 62; 4) Marija Ilić, “Discourse and Ethnic Identity”, <i>STUDIES ON LANGUAGE AND CULTURE I N C E N T R A L A N D E A S T E R N E U R O P E</i>, Peter Lang GmbH, Internationaler Verlag der Wissenschaften; New edition (January 1, 2019), 12; 5) Milivoj Bešlin, “SIMBIOTIČKA VEZA ISTORIOGRAFIJE I NACIONALIZMA U POSTSOCIJALISTIČKOJ SRBIJI, OGLEDI O HISTORIOGRAFIJI I NACIONALIZMU U JUGOISTOČNOJ EVROPI ZBORNIK RADOVA”, (UMHIS, Sarajevo, 2019), 95; 6) Marko Sekulović, “Geopolitička i ekonomska iskušenja Srbije”, <i>STANJE I PERSPEKTIVE ekonomsko-finansijskih odnosa Srbije sa inostranstvom</i>, Beograd: Ekonomski fakultet, 2021, 42; 7) Karličić Miljkan, “Osvrt na istorijat srpsko-britanskih odnosa”, <i>Bezbednost</i>, Beograd 2021, vol. 63, br. 2, 56; 8) Melisa Forić Plasto, “Podijeljena prošlost za podijeljenu budućnost!”, <i>Rat 1992-1995. u aktuelnim bosanskohercegovačkim udžbenicima historije</i>, Issue Year: 6/2019, Issue No: 1, 256; 9) Olena Nikolayenko, <i>Youth Movements and Elections in Eastern Europe</i>, (Cambridge University Press: Cambridge, 2018), 103; 10) Diana Johnstone, <i>Circle in the Darkness: Memoir of a World Watcher</i>, (Clarity Press, Inc. :Atlanta, 2020) 223; 11) Ondřej Žila, “The Flight of Serbs from Sarajevo: Not

			the Dayton Agreement's First Failure, but its First Logical Consequence", Nationalities Papers , Volume 49 , Issue 5 , September 2021, 967-984.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	2xМ33	1) Чедомир Антић, „Велика Британија и присаједињење Црне Горе Србији 1918–1921. година“, ЈЕДАНАЕСТИ НОВЕМБАР — СТО ГОДИНА ОД ОСЛОБОЂЕЊА И УЈЕДИЊЕЊА, Зборник радова са научног скупа одржаног у Херцег Новом 10–11. новембра 2018. године, (Матица српска - Друштво чланова у Црној Гори: Подгорица, 2021), 37–54. УДК 94(497.1)"1918" УДК 327(410:497.16)"1918" М33 2) Čedomir Antić, „British-Serbian Cultural and Political Relations 1784–1918“, Slobodan G. Marković (edt.), <i>British/ Serbian relations from the 18th to the 21th century</i>, Faculty of Political Science of the University of Belgrade: Zepter Book World: Belgrade, 2018, 119–126. М33
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	2xМ63	1) Чедомир Антић, „Морава у британским изворима“, АЛЕКСИНАЦ И ПОМОРАВЉЕ У ПРОШЛОСТИ, ЗБОРНИК РАДОВА СА МЕЂУНАРОДНОГ НАУЧНОГ СКУПА ОДРЖАНОГ 3. СЕПТЕМБРА 2021. ГОДИНЕ У АЛЕКСИНЦУ, ур. Сузана Рајић, Алексинац 2021. М63 3) Чедомир Антић, „Босна и Херцеговина, 1941. и светска историографија“, 1941. у историји и историографији, (уред.) Проф. др Драга Мاستиловић, ЋОРОВИЋЕВИ СУСРЕТИ 2021. ГОДИНЕ, НАУЧНИ СКУП ИСТОРИЧАРА, Гацко 2021. , 258-274, ISBN 978-99976-935-4-9, COBISS.RS-ID 133944577. М63
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1xМ42	Чедомир Антић, <i>Републиканизам у Србији од 1804. до 1917</i> , ИК Архипелаг: Београд, 2022, 382 стр. ISBN: 978-86-523-0367-0 COBISS.SR-ID – 67943433
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	ДА	Испуњава услове у складу са Стандардом 9 (и компетентност наставника на ДАС и компетентност ментора на ДАС)

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. - Уредник броја 11 (2020) часописа <i>Српске студије/ Serbian Studies</i> [ISSN: 2217-5687] - Члан редакције часописа <i>Српске студије/ Serbian Studies</i> [ISSN: 2217-5687] 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. - Председник и члан комисије на више одбрана завршних радова 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. - Био је сарадник на више домаћих научних пројеката и тренутно сарадник на једном домаћем научном пројекту.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. - Члан Управног одбора Архива Југославије (2016–2021). 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. - Члан комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета у Београду (од 01.10.2021.) 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. - Члан радне групе за израду Предлога програма наставе и учења обавезног предмета: „Историја за трећи и четврти разред општег и средњег образовања и васпитања“, Завод за унапредђење образовања и васпитања, Република Србија, 1524 - П -9/2019, од 10. 09. 2019. Потврда је у прилогу. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или	1. Руководјење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи

уметности у земљи и иностранству	или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. - Комисија за одбрану мастер рада на Факултету политичких наука, Универзитета у Београду. - Комисија за одбрану теме докторске дисертације, Православни богословски факултет Универзитета у Београду. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. - Известилац Светског савета цркава о нападима на цркве и манастире на канонском подручју СПЦ. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.
----------------------------------	---

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу приложене документације, Комисија констатује да проф. др Чедомир Антић испуњава све законске, универзитетске и факултетске критеријуме за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја српског народа у новом веку на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду. То потврђују значајне монографске публикације, те чланци, расправе и прилози, у којима се преваходно бавио историјом нововековне и савремене српске државе, те чињеница да се показао као добар и инвентиван предавач и педагог, који је освежио и обогатио наставу на Катедри за Историју српског народа у новом веку. Имајући изречено у виду, Комисија Изборном већу Филозофског факултета у Београду предлаже да проф. др Чедомира Антића **ИЗАБЕРЕ У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**, за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ.

Место и датум: Београд, 05.10.2022.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

проф. др Сузана Рајић
Филозофски факултет, Универзитета у Београду

проф. др Милош Јагодић
Филозофски факултет, Универзитета у Београду

проф. др Дејан Микавица
Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КТ 05/2-7 бр.
Београд, 07.11.2022. године

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017 и 210/2019) и члана 210. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета (број: 1/26-2 од дана 23.11.2018. године), издајем следећу:

ПОТВРДУ

Проф. др Чедомиру Антићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета број: 2026/1-III/1 од дана 03.11.2022. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја српског народа у новом веку, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Универзитету у Београду-Филозофском факултету.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом/ој
-Стручној сарадници за радне односе

ДЕКАН ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата : Чедомир Антић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 07.07.2022.
